

רבי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

☺ אמר [רבעו ז"ל] משל לענן אנשים הידועים הנכנסים אצלו שהם חכמים בעיניהם, וספרו לפניו כמה מעשיות של שטות הנמצאים בספריהם, אמר בקרוב יכלה אצלם הכל כי קל ומהרה לא יהיה להם מה לספר.

☺ ואמר משל נאה מה שמספרים מאחד שפגע בו גולן ורצה לגזלו ושאל אותו הגולן: יש לך מעות? השיב: יש לי בודאי אתן לך כל הפמון בשביל נפשו וגולן אותו הגולן.

☺ אחר כך, אמר זה הגולל אל הגולן: איך אבוא לביתי בלי ממוז? כי הייתי נע ונד מביתי כל כך זמן; ועתה, איך אבוא ריקם לביתי? בכך אני מבקש ממך, שתהיה מורה בקנה שרפה שלך את הכובע שלי, כדי שיהיה נכר שפגע בי גולן. וכן עשה הגולן.

☺ אחר כך, בקש ממנו עוד שיירה באיזה מקומות אחרים. בסוף, השיב הגולן: אין לי עוד [פילוור] אבק שרפה פצצה!

☺ ואז, בשהשיב שאין לו עוד פילוור, ענה הגולן: עתה שאין לך עוד פילוור בוא לכאן!

☺ ותפס אותו בערפו וקרא לסיעתו והתגבר על הגולן ונצחו. והנמשל מוכן להשומעים שעמדו באותו המעמד בשספר זאת.

(חיי מוהר"ן קצ"ח)

איש או אשה פי נפלא לנדר (וב)

נדרים הם בחינת מקנא קנאת הי צבאות, שמחמת שרואה התגברות היצר הרע וכי הוא לובש קנאה ואוסר עליו גם את המתר לו. וקנאת הי צבאות נחשב לצדקה, שעל-ידיה מכוניעין מצח הנחש, שרש חכמת הטבע, וממשיכין ומאירין ומחזקין אמנות הרצון בעולם, להאמין שהכל מתנהג רק ברצונו יתברך, ועל-ידיה זוכין להארת הרצון, הינו לכסף בתקף הרצון רק לעשות רצונו יתברך, שזהו עקר העבודה. (הלכות ברכת השחר הי, אותיות צא צד לפי אוצר היראה - נדרים ושבועות, ג')

קח מאתם (ו,ה)

אתא במדרש שיר השירים (ו, ד): יפה את רעיתי בתרצה. בשאת רוצה, כד את בעיני לית את צריכה בעיני מכלום, מילף מכלום, מי אמר להם להביא עגלת בקר לטען המשכן לא מהון ובהון וכי, עד

כאן לשונו. ושים לבך היטב לכל דבור ודבור מדברי המדרש הקדוש הזה. כמה וכמה הוא מפליג במעלת הרצון דקדושה של ישראל-עם קדוש שבשרוצים באמת רצונות דקדושה להתקרב להי יתברך אינם צריכים עוד לבקש משום אדם וללמד ממנו.

רק הרצון בעצמו יודיע לו מה לעשות לגרם נחת רוח להי יתברך. כמבאר במדרש הנ"ל בשאת רוצה כד את בעיני לית את צריכה בעיני מילף מכלום וכי. הינו פי יבין מעצמו על-ידי הרמזים שהצדיק מרמו לו בכל עת על-ידי דברי תורתו הקדושה שאי אפשר לבאר הכל בפה ובכתב רק על-ידי בחינת רמזים יכול להאיר בדעתו עד שיתחזק ברצונות חזקים מאד להי יתברך עד שלא ידע כלל מה הוא רוצה (כמו שכתוב בלקוטי תנינא סימן ז), עד שהי יתברך יעזר לו ויאיר בלבו שבין מה לעשות לגרם נחת רוח להי יתברך להתקרב אליו על-ידי זה כמו הנשיאים שהבינו

שבת נשא

וצבתה בטנה ונפלה ירכה וכי ונקתה ונזרעה זרע (ה,כז-כח)

הסוטה צריכה לסבל בושא גדולה על חטא ההסתרה, ונוה היא נבדקת. ועקר תקונה הוא שבאם באמת נטמאה תאמר האמת לפני הדין ואז יכפר עונה על-ידי הדין והבושה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (סוטה דף ז) שאומרים לה תוכחה הרבה שתתודה ולא יפחה שם שמים על המים. ואם לא נטמאה וטהורה היא, אזי היא לה לטובה, כמו שכתוב: ונקתה ונזרעה זרע כמו שאמרו רבותינו ז"ל (סוטה כז). כי אפלו אם לא נטמאה צריכה בפרה על ההסתרה, אכל זאת הבושה בעצמה מכפרת עליה ונתהפך לה לטובה שאם הייתה יולדת בצער יולדת ברוח וכי, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (שם).

אבל אם נטמאה ולא רצתה להתודות ולהודות על האמת, אזי וצבתה בטנה ונפלה ירכה וכי. ובה נבדקין ישראל שמי שאינו נקי באמת וקלקל מעשיו, אבל על כל פנים הוא מודה על האמת ומתבייש בעצמו על מעשיו ומשתדל להתקרב לאנשי אמת, נתתן על-ידי זה.

מכל שכן מי שהוא טהור ואף-על-פי-כן הוא מתבייש בעצמו על שאין טהרתו בתכלית השלמות או על קצר השגתו וכי, הוא זוכה על-ידי הבושה לבחינת תשובה על תשובה כל אחד לפי בחינתו. אבל מי שהוא טמא באמת ולא די שאינו מתבייש בעצמו על מעשיו הרעים והמגנים מאד אף גם הוא רודף ומביש אנשי אמת ושופך דמים כמים בחנם, הוא נבדק על-ידי מצות עמר שעורים ויפל באין סומך כמו הסוטה הטמאה ממש. ויקים בו: וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה לאלה בקרב עמה. (הלכות ברכת הפירות הי, ט"ו)

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב, ס')

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

חיזוק השבוע

למען השם למען השם. על כל פנים תקבע לך עתים לתורה וללמד בכל יום ששור שלחן ערוך עם הפרושים הגדולים או הקטנים על כל פנים. וללמד בכל יום ששור בספרי רבנו זכרוננו לברכה ולומר תהלים בכל יום חק ולא יעבר. וגם להיות על כל פנים פעם אחת, בכל שנה, באומאן, אשר זאת היא העולה על בלנה ... (עלים לתרופה, י"ד)

וכבר זכינו מה שזכינו לידע מהתגלות תורות ומעשיות כאלו שלא נשמעו מעולם, וזה יהיה נשאר לנו לנצח בחסדי ה', ובעולם הבא תדע נפלאות ענג נעימת התורות האלו, ואז נבין למפרע עצם החסד שעשה עמנו הוא יתברך, שזכינו לידע בזה העולם כל זה (עלים לתרופה, ס"ח)

מכתבי ידידות

מכתב ד' - בס"ד

לכבוד ...

אני מתנצל על האחור של תשובתי, כי הייתי צריך לברר כמה דברים לגבי הרב יואל אשכנזי ז"ל.

קדם כל, הלקוטי הלכות שהבאת מנח מומן הסתלקות ר' ישראל בלבי, אמנם יש הרבה מניעות על הענין הזה, ואני אנסה לפרט כמה מהם, כי גם זה קשה לי מכמה טעמים, אני מאד רוצה לספר לתועלת הדבורים של ר' ישראל למעשה, ולא לשמר אותם בשבילי חס ושלום, רק יש דברים שצריך מאד לשקל איך לספר, למי לספר, וכמה, לפי התעוררות של כל אחד, כי ראיתי שר' ישראל לא היה אומר אותו דבר לכל אחד ואחד, ויש המון דגמאות על הענין הזה - שלפעמים יכול לגרום לרבויו אור, וגם לקלקולים למתקרב על ידי שמקבל ומפרסם דבר שהוא לפעמים מאד פרטי וכו' ...

המחבר של הספר 'חיי ישראל סבא' בא אלי הביתה לקבל דבורים, והיה מדבר שראיה לי את הכל, ובסוף ענת הרבה ולא הראה שום דבר, וגרם בזה לדעתי הרבה קלקולים וחלול ה' וכו'.

יש גם הפחד שהדבורים יגיעו אחר כך למי שלא כל כך הגון ויפרש ויעשה עם זה מה שהוא רוצה, שלא נגרים חס ושלום לחלול שם הצדיק.

בדבורים שזכיתי לשמע, יש בהם התחדשות גדול שעם הזמן יכול להיות שאחר כך נבין אותם אחרת, כי אין אדם מגיע לסוף דעתו של רבו וכו'.

חוץ מזה, אני צריך הרבה ישוב הדעת וברור על ידי תפלה וגם על ידי חברים לדעת איך לכתב, מה לכתב, באיזו צורה וכו', כי באמת באחרונה אני מתחזק בדעתי לעשות ספר בלי נדר עם דבורים אמתיים שכל אחד יוכל לעשות הברור שלו על ידי הדבורים של ר' ישראל, ואולי אני אשלח לך כמה דבורים שתגיד לי מה אתה חושב על הענין הזה. על כל פנים יותר קל לי בינתים להזכיר הדבורים של ר' ישראל לפי שאלות כמו שעושים עכשו למעשה, ובתשובות יש הרבה דבורים מאד נצרכים של רבי ישראל ...

עצות ותפילות

(עצות המבוארות - ספורה, ד-ה)

טבילת מקנה בשבועות הוא תקון גדול ועל ידי זה נמשך דעת גדול ונמשכים חסדים רבים וגדולים. כי הרחמים הם כפי הדעת, ומכיון שבשבועות נמשך דעת גדול מאד, על כן יורדים ובאים מלמעלה חסדים גדולים ורחמים רבים. אשרי האיש שזוכה לקבל שבועות בקדשה ובכשרות, ובפרט הטבילה במקנה שהיא בודאי מצוה גדולה מאד, כמבאר בתחלת הסעיף. ועל ידי הטבילה בשבועות, וקבלת היום טוב כראוי, זוכים לקדשת שבועות. מקנה של שבועות מרמזת גם על קדשת שער החמשים מחמשים שערי בינה, שמשם נמשך קדשה וטהרה על ישראל בשבועות.

בשבועות מקבלים את התורה. הניו שביים זה נמשך בכל שנה ושנה ידעה חדשה לדעת ולהבין עצות לקיום התורה, שזה עקר קבלת התורה. וכפי שכל אדם מרבה בתפלה להשם

יתברך עבור קיום התורה, וכפי שכל אחד מתחזק ברוצנות ובכסופים ובכספים לקיום התורה, כן הוא זוכה מדי שנה בשנה לקבל בחג השבועות דעת גדול שנמשך מן השמים לקיום התורה, שזה עקר קבלתה. כך מבאר בלקוטי הלכות גם אפשר לקבל ביום טוב שבועות חיות חדשה ולהמשיך רפואה לריאה.

... ועורנו וזכנו והושיענו שנוכה לטהר ולקדש עצמנו בכל עת על-ידי טבילת מקנה, ונוכה להמשיך עלינו טהרה וקדשה גדולה על-ידי טבילת המקנה, לטהר עצמנו מכל הטמאות, מכל החטאים והעונות והפשעים שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מנעורינו עד היום הזה, ולהמשיך עלינו קדשה גדולה על-ידי המקנה הקדושה ותשפיע עלינו על-ידי-זה דעת גדול ורחמים רבים.

ותתן לנו כח ותעורנו שנוכה להמתיק על-ידי טבילת המקנה, כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל זרענו ומעל כל עמך בית ישראל, ולבטל כל הצרות וכל הגזרות רעות על-ידי-זה, ותושיע לנו תמיד על-ידי טבילת המקנה הקדושה והנוראה מאד, ויקים מקרא שכתוב, מקנה ישראל יהנה, מושיעו בעת צרה. ותופנו להמשיך עלינו קדשת המקנה

של חג השבועות הקדוש שהוא זמן מתן תורתנו שאז נתקרב ישראל אליך וזכו לקבל את התורה הקדושה על-ידי טבילת המקנה. ונוכה כלנו בחג השבועות לטבל עצמנו במקנה העליונה, במקנה של שער החמשים של הקדשה, שהוא רחמים גדולים ורבים, וחסד עליון, ודעת גדול מאד. ותעורנו שנוכה להמשיך עלינו קדשת המקנה הזאת בכל השנה בלה, ונוכה לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה מחמשים שערי טמאה ולכנס בתוך החמשים שערי קדשה. ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב, ותרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: (לקוטי תפילות ב') - מתוך תפילה נ"ו

שבת שלום ותג שבועות שמות